

Sygn. akt III U 163/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Wioleta Satuła

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2016r. w Suwałkach

sprawy **M. N.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 4 marca 2016 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od M. N. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 163/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 04.03.2016r. odmówił M. N. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r.

o emeryturach pomostowych (t.j.Dz.U. z 2015r. poz. 965 ze zm.), prawo do emerytury pomostowej, na zasadach ogólnych, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31.12.1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 la dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440), wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 lub art. 32 i art. 33 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy;
7. nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zakład odmówił M. N. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie udowodnił on okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat; po dniu 31.12.2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, a także nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Do pracy w warunkach szczególnych zostały uznane następujące okresy zatrudnienia wnioskodawcy: od 05.04.1979r. do 14.10.1980r. od 15.10.1980r. do 31.03.1984r. od 02.04.1984r. do 31.12.1984r., od 01.01.1985 r. do 20.11.1986r. i od 05.12.1986r. do 28.02.1987r. tj. łącznie: 7 lat, 10 miesięcy i 12 dni.

Natomiast Zakład odmówił uwzględnienia okresów pracy:

- od 03.03.1987r. do 16.06.1993r. w (...)w S., gdyż z przedłożonej dokumentacji źródłowej nie wynika jakiego rodzaju pojazdu był kierowcą, a tylko prace na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony jest zaliczana do prac w szczególnych warunkach. Ponadto kartoteki wynagrodzeń jednoznacznie nie potwierdzają rodzaju wykonywanej pracy oraz brak adnotacji o "dodatku szkodliwym",

- od 01.07.1994r. do 30.06.1995r., ponieważ świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach zawiera nieprawidłową podstawę prawną oraz pracodawca nie określił charakteru pracy zgodnie z pozycją zawartą w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. Prywatni pracodawcy, których nie obowiązywały resortowe zarządzenia mogą się powoływać wyłącznie na wykazy stanowisk zawarte w załącznikach A i B do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. a zakład pracy w/w dokumencie powołał się na przepisy zarządzenia Ministra Komunikacji z 29.06.1983r.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład przyjął za udowodnione 40 lat 8 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych

W odwołaniu od tej decyzji M. N. domagał się jej zmiany, uwzględnienia pominiętych przez organ rentowy okresów pracy w warunkach szczególnych i przyznania emerytury pomostowej. Wskazał, iż w okresach nieuwzględnionych przez organ rentowy pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o tonażu powyżej 3,5 tony. Natomiast po 31.12.2008r. wykonuje pracę kierowcy samochodu ciężarowego typu S. z przyczepą o ładowności 40 ton. Pracę tę wykonuje stale od dnia 02.02.1998r. Okres ten winien zatem również podlegać uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych. Odnośnie zarzutów organu rentowego na temat jakości świadectw pracy w warunkach szczególnych wskazał, iż nie miał wiedzy, ani świadomości, że zawierają one jakieś braki lub nieprawidłowe zapisy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnione uznać nie można było.

Odwołujący się urodzony jest 11.12.1955r. Aby zatem mógł jako osoba, która nie osiągnęła powszechnego wieku emerytalnego otrzymać emeryturę, musiałby spełnić warunki do jej otrzymania określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748 ze zm.), bądź przytoczone w zaskarżonej decyzji, wynikające z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.) albo też i 49 tej ustawy, który stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31.12.2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy 01.01.2009r. miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy 15 lat w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Takich zaś odwołujący się nie spełnił. Przede wszystkim podstawę odmowy uwzględnienia jego odwołania stanowił fakt, iż odwołujący się zarówno w dacie wydawania skarżonej decyzji, jak i wyrokowania pozostawał w stosunku pracy. Była to okoliczność bezsporna. Tak natomiast w przypadku warunków do otrzymania emerytury pomostowej czy to na podstawie art. 4 czy to 49 ustawy o emeryturach pomostowych niezbędne jest wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczonym. Z wyjaśnień odwołującego się wynikało zaś, iż warunek rozwiązania umowy o pracę spełniłby dopiero w momencie uzyskania gwarancji, że wykazał wszystkie inne warunki do uzyskania emerytury pomostowej. Takie stanowisko było jednak błędne. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, że godnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy przez sąd wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.01.2010r. sygn. II UZ 49/09; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18.03.2008r. sygn. II UZ 4/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 17.01.2013r. sygn. III AUa 1021/12). Przedmiotem niniejszej sprawy było ustalenie, czy odwołującemu się należy się prawo do emerytury pomostowej. Warunki prawem przewidziane zostały wskazane wyżej i ich dopiero kumulatywne spełnienie uprawnia do tego świadczenia. Przedmiotem postępowania nie było zatem „częstkowe” ustalenie, czy któryś z powyższych warunków odwołujący wykazał np. staż ubezpieczeniowy, staż pracy w warunkach szczególnych etc. Natomiast działanie odwołującego się skupiało się wyłącznie na wykazaniu jednej z przesłanek – posiadania określonego prawem stażu pracy w warunkach szczególnych. Zatem nawet teoretycznie zakładając, że okoliczność ta została przez niego wykazana to nadal nie spełniłby podstawowej przesłanki do uzyskania prawa do emerytury pomostowej – rozwiązania umowy o pracę. Dlatego też jego odwołanie podlegało oddaleniu, gdyż podejmowanie przez Sąd działań w celu ustalania, czy posiada on wymaganą prawem ilość okresów pracy w warunkach szczególnych było niecelowe i nie mogło skutkować „częściowym” uwzględnieniem odwołania. Emerytura pomostowa (wcześniejsza) jest świadczeniem szczególnym, co wynika również z konieczności spełnienia dodatkowych warunków, oprócz obowiązujących ubezpieczonych ubiegających się o „zwykłą” emeryturę w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego. Ta swoistość powoduje, iż osoba ubiegająca się o takie świadczenie musi kumulatywnie spełnić wszystkie dodatkowe warunki prawem przewidziane i nie można tutaj stosować dowolności. W tym względzie prawodawca wytyczył określone ramy prawne, których dokładne wypełnienie daje dopiero podstawy do uzyskania emerytury pomostowej.

Wskazać poza tym należy, że odwołujący się i tak nie spełniłby warunków do otrzymania emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż po dniu 31.12.2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Zwykła bowiem praca kierowcy samochodu ciężarowego, nawet samochodu ciężarowego z przyczepą o ładowności 40 ton nie jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Praca kierowcy samochodu ciężarowego byłaby pracą w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy pomostowej, gdyby była pracą kierowcy pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego

przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30.09.1957r.). Na taką zaś odwołujący nie powoływał się.

Odwołujący się nie spełniłby też i warunków do otrzymania emerytury na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż nie posiada w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych t.j. 01.01.2009r. okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych, skoro pracował tylko jako zwykły kierowca samochodu ciężarowego. Musiałby do dnia 31.12.2008r. pracować jako kierowca pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30.09.1957r.), albo jako kierowca samochodów uprzywilejowanych bądź kierowca autobusów oraz motorniczy tramwajów w transporcie publicznym . Na taką pracę też nie powoływał się.

Odwołujący nie spełnia również warunków do otrzymania wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748 ze zm.) gdyż jednym z warunków jej otrzymania jest posiadanie na dzień 01.01.1999r. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a posiada jedynie około 24 lata takich okresów. Zaczął pracę w 01.09.1973r. i co jakiś czas miał paromiesięczne przerwy w pracy. Takie przerwy to między innymi od 07.01.1979r. do 04.04.1979r. (3 miesiące i 28dni), od 11.11.1986r. do 04.12.1986r (13 dni), od 17.06.1993r. do 04.07.1993r.(17 dni), od 01.07.1995r. do 29.10.1995r. (3 miesiące) i od 01.09.1996r. do 09.10.1996r. (1 miesiąc i 9 dni). Od 01.09.1973r. do 31.12.1998r. nie będzie więc 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Mając więc te wszystkie względy na uwadze, stwierdzić należy, że odwołujący nie spełnił wszystkich warunków do otrzymania emerytury.

Stąd Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/mt